

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.III.37.149/2014/12. szám

A Kúria, mint felülvizsgálati Bíróság a dr. Szentkirályi-Holota Szabolcs ügyvéd által képviselt felperesnek - a dr. Beregi Tamás által képviselt alperes neve(alperes címeszám) alperes elleni idegenrendészeti közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20.K.31.020/2013/8. számú jogerős ítélete ellen, a felperes által 13. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon és helyen megtartott tárgyaláson meghozta az alábbi

Í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20.K.31.020/2013/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet elleni további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A alperes számú határozatával a felperes tartózkodási engedély hosszabbítása iránti kérelmét elutasította. A részére kiállított ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolást visszavonta, egyben a kérelmezőt az Európai Unió tagállamainak területéről ... területére kiutasította. A határozat megállapította, hogy a tartózkodási engedély meghosszabbítása iránti kérelmet elutasította, mert az ügyfél nem igazolta tartózkodási célját és megélhetését, valamint a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében az eljáró hatósággal hamis adatot, valótlan tényt közölt. A felperes fellebbezése folytán az alperes számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A jogorvoslati eljárásban a felperes által csatolt adóigazolás, alkalmazottak jelenléti íve és bérlistája alapján megállapította, hogy a felperes magyarországi tartózkodási célját

keresőtevékenység folytatása céljából igazoltnak fogadja el, ezen részben az elsőfokú hatóság döntését megváltoztatta. Erre tekintettel megállapította, hogy a felperes magyarországi megélhetését igazoltnak fogadja el, e tekintetben is megváltoztatta az elsőfokú hatóság döntését. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú hatóság helyesen döntött, amikor igazoltnak fogadta el a felperes szálláshelyét, azt, hogy rendelkezik a tovább- vagy visszautazáshoz szükséges feltételekkel, továbbá igazolta az egészségügyi ellátások teljes körére való biztosítottóságát. Ugyanakkor a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harm.tv.) 18.§ (1) bekezdés b) pontja szerint a tartózkodási engedély kiadását meg kell tagadni, mert a kérelmező a hatósággal hamis adatot, valótlan tényt közölt a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében. Az alperes arra hivatkozott, hogy a felperes által munkavállalóként megjelölt,

.... és munkavállalók közül, valaminta 2012. június 18-án lefolytatott helyszíni ellenőrzés alkalmával munkáltatójukként a Kft-t jelölték meg, ahol utasításokat nekik kínai állampolgár ad részükre, más kínai tulajdonú cégnél nem dolgoznak. A felperes az iratokhoz 2012. augusztus 6-án kelt nyilatkozatát csatolta arra vonatkozóan, hogy 2011. december 1. óta a felperes ügyvezetésében álló ... Kft. alkalmazásában áll. Ezt követően az alperes 2012. szeptember 17-én újabb helyszíni ellenőrzést tartott, amelynek során ... úgy nyilatkozott, hogy a ... Kft. a munkáltatója és 2012. július 18-án azért nyilatkozott úgy, hogy a Kft-nél dolgozik és nem ismeri a felperest, mert az ellenőrzés időpontjában valóban nem ismerte. 2012. június 18-án a munkáltatója és az üzlet üzemeltetője ténylegesen a Kft. volt. Elmondása szerint a felperest 2012. júliusában ismerte meg, azóta is csak két-három alkalommal találkoztak, munkabérét ő fizette ki legutóbb. ... ugyanígy nyilatkozott, továbbá ... szintén azt mondta, hogy 2011. december 1-jén írta alá a munkaszerződést a ... Kft-vel, de csak két hete látta először a felperest, 2012. szeptember 1-jén. Az alperes megállapította, hogy 2011. december 1-től 2012. június hóig, március hónapot kivéve, a három munkavállalót mind a ... Kft. és a Kft. is bejelentette heti 40 órában. A felperes a munkáltatói jogkörét 2012. július 30. napjától gyakorolja ténylegesen jogszerűen. Az üzlet ingatlanának tulajdonosa, a a Kft-vel 2010. szeptember 1-jén kötött szerződést az ingatlan bérbeadásáról. Az alperes megállapította, hogy megvalósult a valótlan adat és hamis tényközlés akkor is, amikor a munkáltatók által aláírt jelenléti íveket és bérlistákat 2011. decembertől 2012. júniusáig a munkavállalók vonatkozásában a felperes becsatolta, mert mindkét helyszíni ellenőrzés alkalmával a dolgozók úgy nyilatkoztak egybehangzóan, hogy 2012. júniusát megelőzően nem ismerték a felperest és a ... Kft-t sem, ezért a Harm.tv. 18.§ (1) bekezdés b) pontja alapján a tartózkodási engedély

meghosszabbítását meg kellett tagadni.

A határozat ellen a felperes kereseti kérelmet terjesztett elő, melyben kérte a határozat elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését. Előadta, hogy a munkavállalók nem a helyzetnek megfelelően nyilatkoztak a helyszíni ellenőrzések során és az alperesi megállapítások fikciókon alapszanak. Kérte a két munkavállaló tanúkénti meghallgatását.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Hivatkozott a Harm.tv. 18.§ (1) bekezdés b) pontjára. Megállapította, hogy az eljárás során tanúként meghallgatott ... és ... a tárgyaláson sem tudtak konkrétumot mondani azzal kapcsolatban, hogy mikor, melyik céggel kötöttek munkaszerződést, és állításuk szerint az üzletmenetet gyakorlatilag a felperes sógora folytatta, a bevétellel neki számoltak el. A tulajdonosváltást igazából nem észlelték. ... pedig úgy nyilatkozott, hogy egy munkabért vett fel abban az időszakban is, amikor két munkáltatónál volt 8 órában bejelentve. A munkavállalók mind a felperes ... Kft-nél és a Kft-nél is heti 40 óra munkaidőben voltak bejelentve eladóként. Az ellentétes tartalmú tanúvallomások alapján azt állapította meg - az alperesi állásponttal egyezően -, hogy a három magyar munkavállalót ténylegesen a felperes nem foglalkoztatta, amit megerősít ... Önkormányzata Jegyzőjének igazolása is, amely szerint a sárospataki üzletbe a bejelentést a kereskedelmi tevékenység gyakorlásáról csak 2012. július 30-án került átvételre, tehát a három magyar munkavállalót nem alkalmazhatta a felperes által megjelölt időszakban, arra csak 2012 augusztusát követően került sor.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben az ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárásra utasítását kérte. Előadta, hogy a bíróság a jogszabályok téves értelmezésére alapítottan utasította el a kereseti kérelmet. A bíróság, a felperes által csatolt, a foglalkoztatás jogszerűségét igazoló dokumentumok értékelését és elfogadását teljes egészében mellőzte döntése során. Előadta, hogy a meghallgatott tanúk vallomásából megállapítható, hogy ők 2011. december 1. napjától kezdődően munkavállalóként a felperes ügyvezetése alatt álló ... sárospataki üzletében dolgoztak eladói munkakörben. Ezen időszak során többször volt munkáltató váltás, melyet pontosan nem követtek nyomon, hiszen elmondásuk szerint tudták a dolgukat, ennek megfelelően a főnökök kilétét sem követték folyamatosan figyelemmel. A nyilatkozatok alapossága, pontossága és tényyszerűsége nem alkalmas az alperes megállapításainak alátámasztására. Hivatkozott továbbá arra, hogy két tanú a tárgyaláson magáénak és valósnak ismerte el a 2011. december 1. napján kelt munkaszerződésekben szereplő aláírást.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a bizonyítékok Pp. 206.§ (1) bekezdése szerinti szabad mérlegelését támadta azzal az állításával, hogy a bíróság a bizonyítékokat iratellenesen és okszerűtlenül mérlegelte azzal az állításával, hogy a bíróság a felperes által csatolt, a foglalkoztatás jogszerűségét igazoló dokumentumok értékelését és elfogadását mellőzte, valamint nem megfelelően mérlegelte a tanúk vallomását és nem vette figyelembe a 2011. december 1. napján kelt munkaszerződéseket.

A felperes felülvizsgálati kérelmével kapcsolatban rámutat a Kúria arra, hogy a Pp. 270.§ (2) bekezdése értelmében a Kúriától jogszabálysértésre alapítottan lehet a jogerős ítélet felülvizsgálatát kérni, anyagi jogi és eljárási szabályok megsértése egyaránt alapot adhat a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére. Azonban, ha olyan eljárási szabálysértés nem történt, amely az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással volt, a megtámadott határozatot hatályában fenn kell tartani. Ha tehát a bírósági ítélet tényállása iratellenesen került megállapításra, okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó módon történt a bizonyítékok mérlegelése, akkor az eljárási szabálysértés megállapítható. Nem állapítható meg ugyanakkor a jogszabálysértés, ha felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok szabad mérlegelését támadja. Ebben az esetben a Pp. 275.§ (1) bekezdése értelmében nincs lehetőség felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok újraértékelésére.

A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok helyes mérlegelésével állapította meg a tényállást és ennek alapján helytállóan vonta le jogi következtetését arra vonatkozóan, hogy a felperes a Harm.tv. 18.§ (1) bekezdés b) pontja szerint a hatósággal hamis adatot, valótlan tényt közölt a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében, amely a meghallgatott tanúk közigazgatási eljárás során tett nyilatkozatából és a bírósági eljárás során tett tanúvallomásából egyértelműen megállapítható. A munkavállalók mind a felperesi, mind a Kft. céghez be voltak jelentve, mint alkalmazottak, ugyanakkor a foglalkoztatás nem valósulhatott meg, amelyet ... Önkormányzata Jegyzőnének igazolása is alátámaszt.

Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A pernyertes alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért a Kúria az erről való döntést mellőzte a Pp. 78.§ (2) bekezdése értelmében.

A felülvizsgálati eljárási illeték mértékét az 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése alapján 70.000 forintban állapította meg a Kúria.

Budapest, 2014. május hó 21. napján

**Dr. Kárpáti Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Beniczkyné dr.
Kelemen Gyöngyi s.k. előadó bíró, Dr. Fekete Ildikó s.k. bíró**

A kiadmány hitelével:
tisztviselő